

Het gezin:

No nonsens-Phil, mijn partner in crime. Op hem kan je bouwen. Dochter Mie houdt de boel bij mekaar. Zij lijmt de twee broers als ze botsen. Voor Friends en lekker eten mag je haar altijd roepen. De Broers Bro en Ket zijn twee uitersten. Bro geniet van zijn fantasiewereld en kan heel stilletjes met iets bezig zijn, Ket die hoor en zie je altijd! En ik? Ik ben Beth, ik hou van verhalen en mensen en geef jullie graag een inkijk in mijn gezin.

Charmant frappant

Over ochtendrituelen en thee

Ik sta om 6.30u op en maak de keuken klaar: de afwas op het druiptrek is droog, de sneukelkommetjes van de avond voordien gooi ik in de afwasmachine en de brooddozen worden gevuld.

De saliethee trekt voor wie met fiets, bus of te voet door herfstweer moet. Heerlijk, mijn ochtendritueel met thee. In ons gezin heeft iedereen zo zijn ritueel en die passen niet altijd goed samen...

Bro, die zit al te eten als ik in de keuken kom. Hij staat standaard als eerste op, wekker om 6.15u. Zijn ritueel: tijd genoeg hebben om nog te kunnen luieren en zo de start van de schooldag uit te stellen. Een moeder die dan te veel lawaai maakt met te veel vaat, dat stoort zijn vertragersritueel. Mijn vraag of hij zijn tanden heeft gepoetst, en of hij alsjeblieft zijn schoenen uitdoet als hij alsnog zijn tanden gaat poetsen ... Het is olie op het vuur. Dat hij dat wel zal 'doeoeoen', dat hij 'gewoon eens rustig' in de zetel wil zitten, dat hij straks Frans heeft, en dat dat al erg genoeg is. Een zagende moeder kan er echt niet bij. Thee wil hij wel, oef. En dan is hij plots weg, geruisloos fietst hij zijn schooldag tegemoet. Soms met ongepoetste tanden.

Er zijn 's ochtends weinig woorden bij Mie. Haar ochtendritueel speelt zich grotendeels af in de badkamer. Het ontbijt moet daardoor wel eens wijken, ondanks mijn preek over de belangrijkste maaltijd van de dag. Er is geen lijn in te trekken, want soms is haar zelfgemaakte ontbijt uitgebreid, gezond en lekker. Het hangt af van met welk been ze uit het bed stapt.. Gelukkig krijg ik haar wel zo ver om een kop thee te drinken. Ook zij is plots weg, oortjes in, een blik in het raam om haar outfit te screenen, rugzak over de schouder, 'tot vanavond'. De bus is cooler dan de fiets; dat is zo als je 15 bent.

Op het moment dat broer en zus vertrekken, start Ket zijn ochtendritueel. En we zullen het geweten hebben. Ket zijn ritueel, dat is babbelen, overal tegen tikken, de trap bonkend afrennen. En vooral: niet voortdoen. Tussen elk verhaal van Ket door maan ik hem aan te eten. Dan schrokt hij zijn boterham in twee happen (echt!) naar binnen, want het volgende verhaal moet verteld worden.

Phil wil op zijn gemak eten want 'rustig eten is de basis van alles'. Kets spreekdrang en Phils nood aan rust; botst al eens. Gelukkig kan ik lijmen met mijn zin: 'Wie wil thee?'. Ket vult zijn kop met te veel honing en proeft meteen. Hij leert het niet, dat thee zich niet zomaar laat opdrinten. Phil nipt met zijn lippen en verbrandt zich ook. De thee bepaalt dan waar er op dat moment nood aan is: aan vertragen, aan zwijgen en blazen, aan rust.

Bij mijn ritueel hoort warme thee. En bij mijn gezinsleden toch ook een beetje. Zalig, de ochtend starten met dat warme goedje, dat de stembanden smeert, de binnenkant verwarmt, je paraat zet voor een nieuwe dag. Goeiemorgen!

Beth, mama van Mie, Bro en Ket

